BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) NUTARTIS

2011 m. kovo 24 d.*

Byloje T-36/10

Internationaler Hilfsfonds eV, įsteigta Rosbache (Vokietija), iš pradžių atstovaujama advokato H. Kaltenecker, vėliau advokato R. Böhm, galiausiai advokato H. Kaltenecker,

ieškovė,

palaikoma

Danijos Karalystės, iš pradžių atstovaujamos B. Weis Fogh ir V. Pasternak Jørgensen, vėliau – V. Pasternak Jørgensen, C. Vang ir S. Juul Jørgensen,

įstojusios į bylą šalies,

* Proceso kalba: vokiečių.

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą P. Costa de Oliveira ir T. Scharf,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2009 m. spalio 9 d. ir 2009 m. gruodžio 1 d. Komisijos sprendimus, kuriais atsisakoma *Internationaler Hilfsfonds* suteikti galimybę susipažinti su visais bylos, susijusios su sutartimi LIEN 97-2011, dokumentais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová, teisėjai K. Jürimäe (pranešėja) ir M. van der Woude,

kancleris E. Coulon,

priima šią

Nutartį

Teisinis pagrindas

1 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331) 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais yra vykdoma nedelsiant <…>

2. Visiško arba dalinio atsisakymo atveju pareiškėjas gali per 15 darbo dienų nuo institucijos atsakymo gavimo pateikti kartotinę paraišką, prašydamas, kad institucija dar kartą peržiūrėtų savo poziciją.“

2 Pagal šio reglamento 8 straipsnį „Kartotinės paraiškos tvarkymas“:

„1. Kartotinė paraiška yra vykdoma nedelsiant. Per 15 darbo dienų nuo tokios paraiškos užregistravimo, institucija arba duoda leidimą susipažinti su dokumentu ir per

tą laikotarpį suteikia tokią galimybę pagal 10 straipsnį, arba prašytojui raštu nurodo visiško arba dalinio atsisakymo priežastį. Visiško arba dalinio atsisakymo atveju institucija informuoja prašytoją apie tai, kokiomis priemonėmis jis gali ginti savo teises, tai yra: jis gali pradėti teisminį procesą prieš instituciją ir (arba) paduoti skundą ombudsmenui atitinkamai [SESV 263] ir [228] straipsniuose numatytomis sąlygomis.

2. Ypatingais atvejais, pavyzdžiui, jei prašoma labai ilgo dokumento arba paraiška susijusi su labai dideliu dokumentų skaičiumi, straipsnio 1 dalyje numatytas terminas gali būti 15 darbo dienų pratęstas su sąlyga, kad pareiškėjui pranešama iš anksto ir nurodomos konkrečios priežastys.

3. Jei institucija per nurodytą laikotarpį neatsiunčia atsakymo, tai laikoma neigiamu atsakymu, ir prašytojas turi teisę pradėti teisminį procesą prieš instituciją ir (arba) paduoti skundą ombudsmenui pagal atitinkamas [SESV] nuostatas.“

Faktinės bylos aplinkybės

3 Ieškovė *Internationaler Hilfsfonds eV* yra pagal Vokietijos teisę įsteigta nevyriausybinė organizacija, veikianti humanitarinės pagalbos srityje. 1998 m. balandžio 28 d. ji su Europos Bendrijų Komisija pasirašė sutartį LIEN 97 2011 (toliau – sutartis) dėl jos Kazachstane organizuojamos medicinos pagalbos programos bendro finansavimo.

4 1999 m. spalio 1 d. Komisija vienašališkai nutraukė sutartį ir, nutraukusi šią sutartį, 2001 m. rugpjūčio 6 d. pranešė ieškovei apie priimtą savo sprendimą susigrąžinti tam tikrą sumą, ieškovei sumokėtą pagal šią sutartį.

5 2002 m. kovo 9 d. ieškovė pateikė paraišką Komisijai, prašydama leisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su sutartimi. Kadangi ši paraiška buvo patenkinta iš dalies, 2002 m. liepos 11 d. laišku ieškovė kreipėsi į Komisijos Pirmininką, prašydama leisti susipažinti su visais dokumentais, susijusiais su sutartimi. Kadangi ši paraiška nebuvo visiškai patenkinta, ieškovė pateikė Europos ombudsmenui skundą dėl Komisijos atsisakymo leisti jai susipažinti su visais dokumentais, susijusiais su sutartimi; šis skundas užregistruotas Nr. 1874/2003/GG.

6 2004 m. liepos 15 d. ombudsmenui pateikus Komisijai rekomendacijos projektą ir 2004 m. spalio 12 bei 21 d. Komisijai pateikus ombudsmenui išsamią nuomonę, 2004 m. gruodžio 14 d. jis priėmė galutinį sprendimą, kuriame, pateikdamas kritišką pastabą, konstatavo, kad tai, jog Komisija nenurodė tinkamų priežasčių, galinčių pateisinti atsisakymą suteikti ieškovei galimybę susipažinti su keletu dokumentų, susijusių su sutartimi, prilygsta netinkamo administravimo atvejui.

7 2004 m. gruodžio 22 d., remdamasi 2004 m. gruodžio 14 d. ombudsmeno galutinio sprendimo išvadomis, ieškovė pateikė Komisijos Pirmininkui naują paraišką dėl galimybės susipažinti su visais dokumentais, susijusiais su sutartimi. 2005 m. vasario 14 d. laišku Komisija atsakė į šią paraišką ir šiuo klausimu nusprendė nepateikti kitų dokumentų nei tie, su kuriais jai iki tol buvo leista susipažinti.

8 Byla buvo pradėta ieškovės 2005 m. balandžio 11 d. Teismo kanceliarijai pateiktu ieškiniu dėl 2005 m. vasario 14 d. Komisijos sprendimo panaikinimo; šis ieškinys užregistruotas bylos numeriu T-141/05. Komisijai pateikus prieštaravimą dėl priimtinumo pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį, Teismas 2008 m. birželio 5 d. Sprendimu *Internationaler Hilfsfonds prieš Komisiją* (T-141/05) atmetė ieškovės ieškinį kaip nepriimtiną.

9 Ieškovei pateikus apeliacinį skundą pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį, Teisingumo Teismas 2010 m. sausio 26 d. Sprendimu *Internationaler Hilfsfonds prieš Komisiją* (C-362/08 P, Rink. p. I-669) panaikino minėtą 2008 m. birželio 5 d. Sprendimą *Internationaler Hilfsfonds prieš Komisiją*, atmetė Komisijos prieštaravimą dėl priimtinumo, pateiktą Teisme, ir grąžino bylą Teismui, kad šis priimtų sprendimą dėl *Internationaler Hilfsfonds eV* reikalavimų panaikinti 2005 m. vasario 14 d. Komisijos sprendimą, kuriuo jai atsisakyta leisti susipažinti su atitinkamais dokumentais. Teismui grąžinta byla, kurios numeris dabar yra T-141/05 RENV, nagrinėjama šiuo metu.

10 2009 m. rugpjūčio 28 ir 31 d. laiškais ieškovė pateikė naują paraišką dėl galimybės susipažinti su visais dokumentais, susijusiais su sutartimi.

11 2009 m. spalio 9 d. laišku Komisija atsakė į šią naują paraišką dėl galimybės susipažinti su visais dokumentais, susijusiais su sutartimi, nurodydama, kad dėl laikotarpio, praėjusio nuo jos sprendimo dėl 2004 m. gruodžio 22 d. ieškovės paraiškos dėl galimybės susipažinti su visais bylos dokumentais, kuris buvo ginčijamas byloje T-141/05, ji atliko naują kiekvieno susijusios bylos dokumento, kuris nebuvo perduotas, peržiūrą ir po šios peržiūros nusprendė suteikti ieškovei galimybę susipažinti su daugiau minėtų dokumentų, bet ne su visais.

12 2009 m. spalio 15 d. laišku – šis laiškas Komisijoje užregistruotas 2009 m. spalio 19 d. – ieškovė pateikė paraišką, kurioje ji siūlė Komisijai persvarstyti 2009 m. spalio 9 d. atsakymą į jos naują paraišką dėl galimybės susipažinti su visais dokumentais, susijusiais su sutartimi, pateiktą 2009 m. 28 ir 31 d. laiškais.

13 2009 m. lapkričio 10 d. Komisija numatytą terminą atsakyti į ieškovės 2009 m. spalio 15 d. paraišką pratęsė, todėl atsakyti skirtas terminas baigėsi 2009 m. gruodžio 1 d.

14 2009 m. gruodžio 1 d. laišku, kurį ieškovė gavo 2009 m. gruodžio 2 d., Komisija, pirma, nurodė, jog dėl to, kad 2009 m. spalio 15 d. ieškovės paraiška reikalauja detalios daugelio atitinkamų dokumentų peržiūros, ir dėl to, kad diskusijos šia tema su kitomis tarnybomis dar nėra baigtos, ji, deja, negali į ją atsakyti galutinai. Antra, Komisija pridūrė:

„Pagal Reglamento <…> Nr. 1049/2001 8 straipsnio 3 dalį turite teisę kreiptis į [Teismą] arba ombudsmeną. Tačiau atsakymo laiškas yra beveik parengtas, taigi galite tikėtis išsamaus Komisijos atsakymo artimiausiu metu. <…> Apie sprendimą jums bus pranešta kaip galima greičiau. <…>“

Procesas ir šalių reikalavimai

15 Ši byla buvo pradėta ieškovės ieškiniu dėl, pirma, 2009 m. spalio 9 d. laiške ir, antra, 2009 m. gruodžio 1 d. laiške esančių Komisijos sprendimų panaikinimo, pateiktu Teismo kanceliarijai 2010 m. vasario 1 d.

16 2010 m. gegužės 5 d. Komisija Teismo kanceliarijai pateikė atsiliepimą į ieškinį, apimantį prašymą dėl nereikalingumo priimti sprendimą ir prašymą imtis proceso organizavimo priemonių.

17 2010 m. liepos 20 d. Teismo kanceliarijai pateiktu laišku ieškovė, remdamasi Procedūros reglamento 48 straipsnio nuostatomis, nurodė naujus pagrindus, siekdama įtraukti į savo dabartinio ieškinio motyvaciją argumentus, tariamai panašius į tuos, su kuriais Teismas sutiko 2010 m. liepos 7 d. Sprendime *Agrofert Holding prieš Komisiją* (T-111/07, nepaskelbtas Rinkinyje).

18 2010 m. rugpjūčio 24 d. Teismo antrosios kolegijos pirmininko nutartimi Danijos Karalystei leista įstoti į bylą ieškovės pusėje.

19 Teismas paprašė informacijos, siūlydamas byloje dalyvaujančioms šalims jam pateikti galimas pastabas ir išvadas, susijusias su 2010 m. sausio 19 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Co-Frutta prieš Komisiją* (T-355/04 ir T-446/04, Rink. p. II-1) motyvais ir rezoliucine dalimi, dėl ieškovės suinteresuotumo pareikšti ieškinį, priėmus 2010 m. balandžio 29 d. sprendimą ir įtraukus ieškinį į bylą T-300/10, ir minėtos šalys per nurodytą terminą pateikė atitinkamus atsakymus.

20 2010 m. spalio 14 d. laišku pateiktame atsakyme ieškovė teigia, kad ji ir toliau suinteresuota pareikšti ieškinį šioje byloje ir kad, jei Teismas nuspręstų kitaip, atsižvelgdamas į šios bylos aplinkybes jis turėtų nurodyti Komisijai padengti savo pačios ir ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

21 2010 m. spalio 14 d. laišku pateiktame atsakyme Komisija, be kita ko, teigia, kad dėl to, jog ieškovė pateikė ieškinį dėl 2010 m. balandžio 29 d. sprendimo panaikinimo, ji prarado suinteresuotumą pareikšti ieškinį šioje byloje.

22 2010 m. spalio 15 d. laišku pateiktame atsakyme Danijos Karalystė neišreiškė noro pateikti pastabų dėl ieškovės suinteresuotumo pareikšti ieškinį.

23 Ieškovė, palaikoma Danijos Karalystės, Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti 2009 m. spalio 9 d. ir 2009 m. gruodžio 1 d. Komisijos sprendimus „tiek, kiek jais atsisakyta suteikti jai galimybę susipažinti su neatskleistais dokumentais“, susijusiais su sutartimi,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

24 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtiną,

— jei Teismas nuspręstų, kad ieškinys pateiktas dėl numanomo neigiamo sprendimo, atmesti ieškinį, remiantis tuo, kad jis neturi dalyko,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

25 Iš pradžių, reikia konstatuoti, kad kalbant tik apie faktines aplinkybes, kuriomis priimti abu šioje byloje ieškovės ginčijami sprendimai, šalys neginčija, kad 2009 m. spalio 9 d. laiškas ieškovei išsiųstas atsakant į jos 2009 m. rugpjūčio 28 ir 31 d. laiškais pateiktą naują paraišką dėl galimybės susipažinti su visais dokumentais, susijusiais su sutartimi. Taip pat visiškai neginčijama, kad 2009 m. gruodžio 1 d. laiškas ieškovei buvo išsiųstas po to, kai ši atsiuntė 2009 m. spalio 15 d. paraišką.

26 Be to, kaip ieškovė pati aiškiai nurodė savo ieškinyje, o Komisija to neginčijo, reikia manyti, kad, pirma, 2009 m. rugpjūčio 28 ir 31 d. ieškovės laiškai Komisijai buvo išsiųsti remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsniu, todėl kartu turi būti vertinami kaip „pirminė paraiška“, kaip tai suprantama pagal minėtą straipsnį (toliau – pirminė paraiška), ir, antra, 2009 m. spalio 15 d. ieškovės laiškas Komisijai išsiųstas remiantis to paties reglamento 8 straipsniu, todėl turi būti vertinamas kaip „kartotinė paraiška“, kaip tai suprantama pagal minėtą straipsnį (toliau – kartotinė paraiška).

27 Visų pirma, atsižvelgiant į išdėstytus samprotavimus, reikia patikrinti, pirma, ieškovės reikalavimų panaikinti Komisijos sprendimą, išdėstytą 2009 m. spalio 9 d. laiške, priimtinumą ir, antra, tai, ar ieškovė išsaugo suinteresuotumą pareikšti ieškinį, kiek tai susiję su jos reikalavimais panaikinti Komisijos sprendimą, išdėstytą 2009 m. gruodžio 1 d. laiške.

Dėl reikalavimų panaikinti 2009 m. spalio 9 d. Komisijos sprendimą priimtinumo

28 Pagal Procedūros reglamento 111 straipsnį, jeigu ieškinys akivaizdžiai nepriimtinas, Teismas gali motyvuota nutartimi ir nesiimdamas jokių kitų veiksmų nagrinėjamoje byloje priimti sprendimą dėl šio ieškinio.

29 Šiuo atveju Teismas mano, jog bylos dokumentuose pateikta pakankamai informacijos ir, remdamasis šiuo straipsniu, nusprendžia priimti sprendimą dėl reikalavimų panaikinti 2009 m. spalio 9 d. Komisijos sprendimą priimtinumo nesiimdamas jokių kitų veiksmų.

30 Pagal SESV 263 straipsnio šeštą pastraipą ieškinys dėl panaikinimo turi būti pateiktas per du mėnesius nuo ginčijamo akto paskelbimo ar nuo pranešimo apie jį ieškovui dienos arba, jei to nebuvo padaryta, nuo tos dienos, kai ieškovas apie jį sužinojo. Remiantis Procedūros reglamento 102 straipsnio 2 dalies nuostatomis, šis terminas dėl nuotolių turi būti pratęsiamas dešimčiai dienų ir tas laikotarpis yra visiems vienodas.

31 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką šis terminas ieškiniui pareikšti yra viešosios tvarkos klausimas, nustatytas, kad būtų užtikrintas teisinių situacijų aiškumas ir tikrumas

ir išvengta diskriminavimo ar savavališko traktavimo vykdant teisingumą, ir Sąjungos teismas savo iniciatyva turi nustatyti, ar jo buvo laikytasi (1997 m. sausio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Coen*, C-246/95, Rink. p. I-403, 21 punktas ir 1997 m. rugsėjo 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mutual Aid Administration Services prieš Komisiją*, T-121/96 ir T-151/96, Rink. p. II-1355, 38 ir 39 punktai).

32 Šiuo atveju neginčijama, kad 2010 m. spalio 15 d. kartotinėje paraiškoje ieškovė Komisijos prašė iš naujo apsvarstyti 2009 m. spalio 9 d. laiške išdėstytą atsakymą į jos naują paraišką. Todėl, nesant reikalo nustatyti tikslią datą, kada apie šį 2009 m. spalio 9 d. laišką ieškovei buvo pranešta, ar net to, kada ji apie jį sužinojo, reikia manyti, kad akivaizdu, jog pranešta ar sužinota vėliausiai 2010 m. spalio 15 d., t. y. dieną, kai ieškovė pateikė kartotinę paraišką.

33 Be to, ieškovė neįrodė ir net nesirėmė aplinkybėmis, kurių nebuvo galima numatyti, ar *force majeure*, dėl ko būtų galima nukrypti nuo aptariamo termino pagal Teisingumo Teismo statuto 45 straipsnio antrą pastraipą, taikomo procese Bendrajame Teisme pagal minėto statuto 53 straipsnį.

34 Atsižvelgiant į visus išdėstytus samprotavimus, dviejų mėnesių terminas ieškiniui pareikšti, remiantis Procedūros reglamento 101 straipsnio 1 dalies a punktu, pasidėjo vėliausiai 2009 m. spalio 16 d., tai yra kitą dieną po tos, kurią – vėliausiai – ieškovei buvo pranešta ar ji sužinojo apie 2009 d. spalio 9 d. Komisijos laišką. Tad šis terminas vėliausiai baigėsi 2009 m. gruodžio 29 d., atsižvelgiant į dešimties dienų terminą dėl nuotolių ir pagal Procedūros reglamento 101 straipsnio 2 dalį į termino pabaigos atidėjimą, jei jis baigiasi šeštadienį, sekmadienį arba oficialiosios šventės dieną, tai yra mažiausiai mėnuo ir trys dienos prieš šio ieškinio, kiek jis pateiktas dėl 2009 m. spalio 9 d. Komisijos sprendimo, pateikimą 2010 m. vasario 1 d.

35 Iš to išplaukia, kad šis ieškinys tiek, kiek juo siekiama, kad būtų panaikintas 2009 m. spalio 9 d. laiške išdėstytas sprendimas, laikytinas pareikštu pavėluotai, todėl turi būti atmestas kaip akivaizdžiai nepriimtinas, nesant būtinybės nagrinėti kitų Komisijos nurodytų nepriimtinumo pagrindų.

Dėl ieškovės suinteresuotumo pareikšti ieškinį, kiek tai susiję su reikalavimais panaikinti 2009 m. gruodžio 1 d. Komisijos sprendimą

Dėl reikalavimų panaikinti 2009 m. gruodžio 1 d. Komisijos sprendimą dalyko

36 Šalys nesutaria dėl klausimo, ar reikalavimai panaikinti 2009 m. gruodžio 1 d. Komisijos sprendimą iš esmės taikomi numanomam sprendimui atmesti kartotinę paraišką (toliau – numanomas sprendimas atmesti).

37 Šiuo atžvilgiu, pirmiausia, Teismas konstatuoja, kad šiuo atveju Komisija savo 2009 m. gruodžio 1 d. laiške ieškovei nurodė, kad į kartotinę paraišką ji negali atsakyti per nustatytą terminą. Be to, Komisija šiame laiške ieškovei nurodė, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 3 dalies nuostatas ji turi teisę kreiptis į Bendrąjį Teismą ar ombudsmeną. Todėl, atsižvelgiant į 2009 m. gruodžio 1 d. laiško formuluotę, laikytina, kad Komisija ne tik pati nusprendė, jog būtina pripažinti, kaip ji pati manė, savo nesugebėjimą atsakyti į kartotinę paraišką per terminą, nustatytą po pratęsimo, bet kartu pasirūpino priminti apie turimas teisių gynimo priemones pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 3 dalies nuostatas, jei institucija neatsako į kartotinę

paraišką. Todėl reikia konstatuoti, kaip savo dublike daro ieškovė, kad 2009 m. gruodžio 1 d. laiške Komisija iš esmės apsiribojo, papildomai ieškovę informuodama apie tai, kad ji gali „tikėtis išsamaus Komisijos atsakymo artimiausiu metu“, pripažinimu, kad ji negali priimti atsakymo į kartotinę paraišką ir kad toks atsakymo nepateikimas gali būti ieškinio dalykas.

38 Antra, Teismas primena, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką, iš esmės, tiek Teisingumo Teismas, tiek Bendrasis Teismas atsisako pripažinti, kadangi kitaip būtų pažeista SESV nustatyta teisių gynimo priemonių sistema, kad paprastas institucijos neatsakymas būtų prilyginamas numanomam sprendimui, nebent yra aiškios nuostatos, nustatančios terminą, kuriam pasibaigus laikoma, kad institucija, kurios buvo prašoma priimti sprendimą, priėmė tokį sprendimą, ir apibrėžiančios šio sprendimo turinį (2004 m. gruodžio 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Greencore*, C-123/03 P, Rink. p. I-11647, 45 punktas; 1999 m. gruodžio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimų *SGA prieš Komisiją*, T-189/95, T-39/96 ir T-123/96, Rink. p. II-3587, 27 punktas; *Sodima prieš Komisiją*, T-190/95 ir T-45/96, Rink. p. II-3617, 32 punktas ir 2009 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Brink's Security Luxembourg prieš Komisiją*, T-437/05, Rink. p. II-3233, 55 punktas).

39 Taigi, kalbant apie Reglamentą Nr. 1049/2001, iš jo 8 straipsnio 3 dalies nuostatų matyti, kad teisės aktų leidėjas numatė, jog institucijos neatsakymas per nurodytą laikotarpį, nagrinėjant kartotines paraiškas pagal minėto reglamento 8 straipsnio 1 ir 2 dalis, laikomas neigiamu atsakymu.

40 Taigi reikia manyti, kad Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 3 dalies nuostatomis, pirma, aiškiai nustatomas terminas, kuriam pasibaigus laikoma, kad nepriėmusi sprendimo dėl kartotinės paraiškos atitinkama institucija priėmė numanomą

sprendimą, ir, antra, apibrėžiamas šio sprendimo turinys, tai yra pripažįstama, kad tai neigiamas sprendimas.

41 Trečia, Teismas primena, kad teisės aktų leidėjas Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 3 dalyje vis dėlto aiškiai numatė, kad, atsižvelgiant į SESV nuostatas, dėl tokio numanomo sprendimo atmesti prašytojas gali pareikšti ieškinį.

42 Todėl, remiantis šios nutarties 38 punkte priminta teismų praktika, darytina išvada, kad institucijos neatsakymas po to, kai buvo pateikta kartotinė paraiška, turi būti prilyginamas numanomam sprendimui atmesti, dėl kurio gali būti pareikštas ieškinys pagal SESV 263 straipsnio nuostatas.

43 Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Teismas nusprendžia, kad reikalavimai panaikinti 2009 m. gruodžio 1 d. Komisijos sprendimą turi būti aiškinami taip, kad jais siekiama panaikinti numanomą sprendimą atmesti, nesant atsakymo į kartotinę paraišką, o tai, kad atsakymo nebuvo, Komisija pati konstatavo minėtame laiške.

Dėl ieškovės suinteresuotumo pareikšti ieškinį, kiek tai susiję su reikalavimais panaikinti numanomą sprendimą atmesti

44 Pagal Procedūros reglamento 113 straipsnį Teismas savo iniciatyva bet kuriuo metu gali, išklausęs šalis, nuspręsti, ar viešosios tvarkos požiūriu nėra draudimo tęsti bylos nagrinėjimo. Šiuo atveju Teismas mano, jog iš pateiktų dokumentų ir vykstant rašytinei procedūrai pateiktų šalių paaiškinimų jis turi pakankamai informacijos, todėl nereikia pradėti žodinės proceso dalies.

45 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką suinteresuotumo pareikšti ieškinį nebuvimas yra su viešąja tvarka susijęs nepriimtinumo pagrindas, kurį Sąjungos teismas gali nagrinėti savo iniciatyva (žr. 2004 m. rugsėjo 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *MCI prieš Komisiją*, T-310/00, Rink. p. II-3253, 45 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

46 Šiuo atžvilgiu primintina, kad ieškinio priimtinumo sąlygos, išskyrus atvejį, kai prarandamas suinteresuotumas palaikyti ieškinį, vertinamos tuo metu, kai jis pareiškiamas (žr. 2002 m. kovo 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Shaw ir Falla prieš Komisiją*, T-131/99, Rink. p. II-2023, 29 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Vis dėlto, vadovaujantis gero teisingumo vykdymo interesais, tokia su ieškinio priimtinumo vertinimo momentu susijusi išvada negali kliudyti Teismui pripažinti, kad nėra reikalo priimti sprendimo dėl ieškinio, jeigu ieškovas, iš pradžių suinteresuotas pareikšti ieškinį teisme, dėl įvykio, įvykusio pareiškus ieškinį, prarado bet kokį asmeninį suinteresuotumą ginčijamo sprendimo panaikinimu. Iš tikrųjų ieškovas gali pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, tik jei lieka asmeniškai suinteresuotas ginčijamo akto panaikinimu (2005 m. spalio 17 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *First Data ir kt. prieš Komisiją*, T-28/02, Rink. p. II-4119, 36 ir 37 punktai bei 2008 m. liepos 9 d. Sprendimo *Alitalia prieš Komisiją*, T-301/01, Rink. p. II-1753, 37 punktas), nes kitu atveju, jeigu ieškovo suinteresuotumas pareikšti ieškinį teisme išnyksta vykstant procesui, Teismo sprendimas dėl bylos esmės negali būti jam naudingas (2007 m. birželio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Wunenburger prieš Komisiją*, C-362/05 P, Rink. p. I-4333, 43 punktas ir minėto Sprendimo *Co-Frutta prieš Komisiją* 44 punktas).

47 Šiuo atveju šalys neginčija, kad ieškinio šioje byloje pateikimo dieną ieškovė buvo gavusi tik 2009 m. gruodžio 1 d. laišką, atsakant į kartotinę paraišką, kuriame Komisija, iš esmės, ją informavo apie numanomo sprendimo atmesti buvimą. Taigi tą dieną ieškovė turėjo suinteresuotumą pareikšti ieškinį ir ieškinys buvo priimtinas.

48 Vis dėlto taip pat neginčytina, kad po 2009 m. gruodžio 1 d. Komisijos laiško (šios nutarties 14 punktas) ši institucija 2010 m. balandžio 29 d. laišku aiškiai ir galutinai atsakė į ieškovės kartotinę paraišką ir taip jai suteikė galimybę susipažinti su naujais bylos dokumentais, susijusiais su sutartimi, tačiau nesuteikė galimybės susipažinti su visais dokumentais. Taigi ieškovė pareiškė ieškinį dėl 2010 m. balandžio 29 d. Komisijos sprendimo panaikinimo ir šį ieškinį Teismo kanceliarija gavo 2010 m. liepos 9 d.

49 Be to, iš 2010 m. liepos 5 d. ieškovės dublike išdėstytų motyvų matyti, kad ji neketino, 2010 m. balandžio 29 d. Komisijai priėmus sprendimą, priderinti savo reikalavimų dėl panaikinimo, išdėstytų šioje byloje. Priešingai, dublike ji Teismą aiškiai informavo, kad nusprendė pareikšti naują ieškinį dėl 2010 m. balandžio 29 d. Komisijos sprendimo, o tai, kaip nurodyta šios nutarties 48 punkte, ji faktiškai padarė 2010 m. liepos 9 d., remdamasi SESV 263 straipsniu.

50 Todėl nebereikia priimti sprendimo dėl šio ieškinio, kiek jis pateiktas dėl numanomo sprendimo atmesti, kadangi ieškovė prarado asmeninį suinteresuotumą, kad minėtas sprendimas būtų panaikintas, nes 2010 m. balandžio 29 d. Komisija priėmė sprendimą, atsakydama į kartotinę paraišką, kurį, be to, ji prašo panaikinti byloje T-300/10, *Internationaler Hilfsfonds prieš Komisiją*, nagrinėjamoje Teisme. Iš tiesų, 2010 m. balandžio 29 d. priimdama sprendimą Komisija aiškiai atsakė į kartotinę paraišką – to ieškovė neginčija, – todėl netiesiogiai atšaukė numanomą sprendimą atmesti.

51 Iš visų išdėstytų samprotavimų matyti, kad šis ieškinys, nesant reikalo vertinti naujo pagrindo dėl priimtinumo, nurodyto ieškovės 2010 m. liepos 20 d. laiške (šios nutarties 17 punktas), turi būti pripažintas akivaizdžiai nepriimtinu, kiek jis pateiktas dėl

2009 m. spalio 9 d. Komisijos sprendimo, ir netekusiu dalyko, kiek jis pateiktas dėl numanomo sprendimo atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

52 Pirmiausia, primintina, kad pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, nes jos ieškinys dėl panaikinimo tiek, kiek jis pateiktas dėl 2009 m. spalio 9 d. Komisijos sprendimo, yra akivaizdžiai nepriimtinas, ji turi padengti savo bei Komisijos bylinėjimosi išlaidas, patirtas dėl reikalavimų panaikinti minėtą sprendimą.

53 Taip pat reikia priminti, kad pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 6 dalį, jeigu byloje nereikia priimti sprendimo, Teismas išlaidų klausimą sprendžia savo nuožiūra.

54 Šiuo atveju, kalbant apie ieškinio, kiek jis pateiktas dėl numanomo sprendimo atmesti, dalyko netekimą, reikia konstatuoti, pirma, kad, kaip Komisija aiškiai pripažino 2009 m. gruodžio 1 d. laiške, iki pasibaigiant terminui, nustatytam pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio nuostatas, tai yra šiuo atveju po pratęsimo iki 2009 m. gruodžio 1 d., ji negalėjo priimti atsakymo dėl kartotinės paraiškos. Antra, priešingai, nei Komisija buvo nurodžiusi šitame pačiame laiške, tai yra kad ieškovė gali tikėtis

išsamaus atsakymo „artimiausiu metu“, reikia pažymėti, kad patvirtinamasis sprendimas buvo priimtas tik 2010 m. balandžio 29 d., tai yra beveik po penkių mėnesių nuo 2009 m. gruodžio 1 d. laiško, ieškovės gauto 2009 m. gruodžio 2 d., išsiuntimo, vadinasi, daugiau kaip po dviejų su puse mėnesių pasibaigus terminui pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, ieškovei nustatytam pagal SESV 263 straipsnį, siekiant užginčyti numanomo sprendimo atmesti kartotinę paraišką teisėtumą, kaip tai leidžiama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 3 dalį. Galiausiai, kadangi Teismas neturi priimti sprendimo dėl to, ar ieškovė pagrįstai pasirinko pareikšti naują ieškinį dėl 2010 m. balandžio 29 d. Komisijos sprendimo, užuot iš naujo pareiškusi reikalavimus šioje byloje, atsižvelgiant į šį sprendimą, į šią aplinkybę negali būti atsižvelgta Teismui sprendžiant klausimą dėl bylinėjimosi išlaidų padengimo pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 6 dalį.

55 Taigi, atsižvelgiant į šiam atvejui būdingas faktines aplinkybes ir visų pirma į tai, kad Komisija akivaizdžiai nesilaikė nurodyto termino, per kurį ji turėjo atsakyti į kartotinę paraišką pagal Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio nuostatas, todėl ieškovė, siekdama apginti savo teises, neturėjo kito pasirinkimo, kaip pareikšti šį ieškinį dėl numanomo sprendimo atmesti, Komisija turi padengti savo ir ieškovės patirtas bylinėjimosi išlaidas, susijusias su reikalavimais panaikinti numanomą sprendimą atmesti.

56 Galiausiai pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmąją pastraipą į bylą įstojusios valstybės narės padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Danijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nutaria:

1. **Atmesti ieškinį dėl panaikinimo tiek, kiek jis pateiktas dėl Komisijos 2009 m. spalio 9 d. sprendimo, kaip nepriimtiną.**

2. **Nebereikia priimti sprendimo dėl *Internationaler Hilfsfonds eV* reikalavimų panaikinti numanomą Europos Komisijos sprendimą, kuriuo atmetama jos 2009 m. spalio 15 d. paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais, susijusiais su sutartimi LIEN 97-2011.**

3. ***Internationaler Hilfsfonds* padengia savo ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas, susijusias su reikalavimais panaikinti 2009 m. spalio 9 d. Komisijos sprendimą.**

4. **Komisija padengia savo ir *Internationaler Hilfsfonds* bylinėjimosi išlaidas, susijusias su reikalavimais panaikinti 2009 m. gruodžio 1 d. Komisijos sprendimą.**

5. Danijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Priimta 2011 m. kovo 24 d. Liuksemburge.

Kancleris	Pirmininkė
E. Coulon	I. Pelikánová